

OBOSTRZENIE (3) sb n

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz ostry).

sg D obostrzeniu (1). ◇ A obostrzeni(e) (1). ◇ I obostrzeni(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. obostrzyć.

1. *Uczynienie surowszym [czego] (2) : Weirzyi wm wobostrzenie banicyi wtych Constitutiach Coronathey przeszley ActReg 163, 18.*

2. *Wyćwiczenie, uczynienie sprawniejszym (1) :*

Zwrot: »obostrzenie rozumu« (1): Iáko wiele inych obyczáiow dobrych iest we Włofzech [...] ták teź ten [...] iż ludzie zacnieyfzy/ máią tę zabawę poźiteczną ku obostrzeniu rozumu/ gry rozmowne GórnDworz C.

Synonim: 2. wyćwiczenie.

Cf OBOSTRZYĆ